

2

Совитиитъ ораторъ и въпросътъ не можаше да се рѣши. Смущението стана още по-голѣмо когато капризниитъ ораторъ се въсправи да доказва, че той знае за човѣка даже таквизъ работи, за които неговътъ деликатецъ не му позволява да расправа за тѣхъ въ едно таквозъ благородно събрание; но той настояваше този въпросъ да се рѣши не въ полза на човѣка. Събранието се раздвои, едни отъ депутатитъ на животнитъ искаха да поддържатъ достоинството на човѣка, а други искаха съвсѣмъ да го унижатъ и да го турятъ на една дѣска съ другитъ скотове. Особенно киръ Марчо, благородниитъ прѣдставителъ на дългоухниитъ народъ, като честитъ съперникъ на човѣка, дереше се та викаше, че родътъ на човѣцигъ не е въ нищо по-горень отъ родътъ на високоблагороднитъ осли, а въ много е даже и по-долень. Дори и като депутатъ на народно-животинското това събрание, казваше той, азъ не се давамъ ни за десеть таквизъ депутати, каквито сѣиъкои отъ новоизбраннитъ въ за-Балканското оно-ва събрание, макаръ да сж избрани по единъ прѣдпочтителень начинъ. Врѣвата бѣше голѣма, когато хитрата леса възлѣзе на трибуната и отправи къмъ събранието слѣдующитъ думи:

Славний Съборе,

Дѣто ще си болимъ главата да рѣшавами единъ толкози важенъ и мжченъ въпросъ въ една таквазъ гюрюлтия неизучанъ и не изслѣдуванъ, както трѣба, прѣдлагамъ да се възложи въпросътъ за човѣка на